

- b) når læge ved en i sportellovens § 109 omhandlet forretning til bruk under straffesak har hatt særlig meget eller byrdefullt arbeide, eller har overværet et rettslig eller utenrettslig møte og herunder påhørt eller deltatt i eksaminasjon av vidner eller siktede, eller besvart som sakkyndig spørsmål, som er forelagt ham av retten, eller i forbindelse med forretningen har foretatt reise av minst 3 km. lengde fra lægens bopel eller 6 km. frem og tilbake.

§ 6.

For andre sakkyndige enn læger beregnes en efter den sakkyndiges kvalifikasjoner og de øvrige omstendigheter avpasset godtgjørelse, som dog ikke må overstige den norm som er opstillet i § 4.

III. Almindelige bestemmelser.

§ 7.

Er godtgjørelsen normert pr. full dag, blir et forholdsvis mindre beløp å beregne, forsåvidt kun en del av dagen er medgått. Som full retts- eller arbeidsdag betraktes det når forhandlingene eller arbeidet på en dag har varet 8 timer eller derover.

§ 8.

Har en aktor eller en forsvarer utført eller en sakkyndig gjort tjeneste som sådan under flere saker på samme reise, iakttas, at den samlede godtgjørelse for de enkelte saker ikke kommer til å overskride hvad der finnes å være rimelig betaling for den tid som er medgått til samtlige saker.

§ 9.

Forsåvidt hjemmearbeidets varighet kommer i betraktning ved godtgjørelsens ansettelse, blir alene å ta hensyn til den tid som arbeidet, utført med tilbørlig flid, finnes med rimelighet å burde ha medtatt.

§ 10.

Ved de opstilte satser for godtgjørelsens beregning er det forutsetningen at arbeidet er utført med dyktighet og omhu. I modsatt fall nedsettes godtgjørelsen.

§ 11.

Salærsatsene i denne instruks kan fravikes, hvis retten finner, at der i det enkelte tilfelle er sådanne særegne omstendigheter tilstede at godtgjørelsen ellers vilde bli i vesentlig grad utilstrekkelig. I så fall blir de omstendigheter særlig å anføre som har begrunnet fravikelsen.

De i instruksens opstilte minimumsgrenser er alltid uforbindende for retten.

§ 12.

Reglerne i denne instruks trer i kraft 1ste juli 1927 og gjelder inntil videre. Fra samme tid opheves Den norske Regjerings resolusjon av 21de desember 1921.